

DOMIN SVET

LETNIK 38. V LJUBLJANI 1. OKTOBRA 1925. ŠTEVILKA 6.

FELICE CARENA, GETSEMANSKI VRT.

MUKA GOSPÉ VERE.

FRANCE BEVK.

26.

Gospé Veri je bilo najtežje, da je morala vso težo muke nositi sama. Pod vplivom moža ni občevala z ženskami ne v hiši ne izven hiše. Vse, kar je nosila v srcu, vse stotere malenkosti, je razodevala možu. To ga je včasih dražilo. Potrpel je, ker je vedel, da ženska potrebuje, da se razgovori.

Ko je prekinila z možem opoldanske in večerne pogovore, je začutila žejo po razodetju srca. Razmerje med njo in možem jo je težilo. Hotela je razodeti svojo notranjost, da ji bo lažje, kot je lažje člo-

veku, ki se razjoče. Davno že bi bila rada zavpila na glas in se razodela. Bilo jo je sram.

Zdaj se je razgalila prvič pred tujo žensko. Sram je izginil. Zdaj ve, da je vse, kar se godi, javno, in je njena beseda svobodna.

Postala je senca ljudem v hiši. Na hodnikih, na stopnicah, na podstrešju in v kleti je zadrževala vsakogar in napeljevala pogovor na sebe in na moža. Kot da se boji, da bi jo ljudje obsojali. Pravila je ženski, ki je prinašala mleko, perici, ki je odnašala perilo vsak teden.

Ljudje so poslušali in hlinjeno čuvstvovali ž njo. Nekateri so se ji na tihem rogali; verjeli so ji in ji niso verjeli.